

Sygn. akt III Cz 1851/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 stycznia 2015 r.

sprawy ze skargi wierzycielki B. D.

na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach

G. Z. z 7 kwietnia 2014 r., sygn. akt KM 2425/13

z udziałem dłużnika S. D.

na skutek zażalenia wierzycielki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 4 czerwca 2014 r., sygn. akt II Co 2388/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 1851/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 4 czerwca 2014r. sąd rejonowy oddalił skargę wierzycielki na postanowienie, którym komornik umorzył postępowanie egzekucyjne. Stwierdził sąd po zbadaniu akt egzekucji, że komornik umarżając postępowanie nie naruszył przepisów proceduralnych. Przed umorzeniem postępowania poinformował wierzycielkę o tym, że podjęte czynności nie pozwoliły na ustalenie majątku dłużnika a zajęcia wierzytelności z tytułu osobistych polis ubezpieczeniowych dłużnika okazały się bezskuteczne, wobec tego wezwał wierzycielkę do złożenia dalszych wniosków pod rygorem umorzenia postępowania. W odpowiedzi na wezwanie wierzycielka nie wskazała majątku dłużnika, do którego można by skierować egzekucję. Podstawę umorzenia postępowania egzekucyjnego stanowił art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.

W zażaleniu wierzycielka zarzuciła bezkrytyczne przyjęcie za prawdziwe twierdzeń komornika przedstawionych w odpowiedzi na skargę, nieuwzględnienie okoliczności braku podjęcia przez komornika wobec towarzystw ubezpieczeniowych czynności wnioskowanych w piśmie wierzycielki z 28 marca 2014r., bezpodstawne uznanie, że wystąpiła podstawa umorzenia postępowania. W oparciu o te zarzuty skarżąca domagała się uchylenia postanowienia z 4 czerwca 2014r. i nakazania komornikowi prowadzenia postępowania, zobowiązania go aby zażądał od towarzystw ubezpieczeniowych wskazania podstaw prawnych odmowy przekazania zgromadzonych przez dłużnika środków oraz

aby dokonał ustaleń w przedmiocie dopuszczalności prowadzenia egzekucji z zajętych polis ubezpieczeniowych, ewentualnie uchylenia postanowienia i przekazania sprawy sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Skarga na czynności komornika stanowi środek obrony formalnej, przysługuje wtedy, gdy komornik dokonując czynności naruszył przepisy procesowe bądź zaniechał konkretnej czynności, do podjęcia której obligował go przepis prawa.

Trafnie po zbadaniu akt egzekucji stwierdził sąd rejonowy, że umarzając postępowanie egzekucyjne w sprawie objętej skargą komornik nie naruszył prawa procesowego.

Wbrew twierdzeniom wierzycielki, komornik podjął działania przez nią wnioskowane. Po bezskutecznym zajęciu wierzytelności zwrócił się mianowicie do wskazanych we wniosku towarzystw ubezpieczeniowych o nadesłanie kopii umów zawartych z dłużnikiem, podanie wysokości środków zgromadzonych przez dłużnika na rachunkach kapitałowych, dokładne określenie przyczyn niewymagalności wierzytelności dłużnika.

W odpowiedzi uzyskał informacje, z których jednoznacznie wynika, że nie istnieją, póki co, wymagalne wierzytelności dłużnika wobec ubezpieczycieli, ponieważ nie nastąpiło żadne ze zdarzeń ubezpieczeniowych przewidzianych w poszczególnych umowach i ogólnych warunkach ubezpieczeń, jak również nie doszło do złożenia oświadczeń o rozwiązaniu umów, co spowodowałoby wypłatę wartości wykupu.

W piśmie z 28 marca 2014r. wierzycielka ponownie zgłosiła wnioski o uzyskanie informacji i dokumentacji towarzystw ubezpieczeniowych. Tożsame wnioski zawierało jej pismo z 19 grudnia 2013r., na skutek którego komornik o informacje i dokumenty do ubezpieczycieli zwrócił się uzyskując wymagane dane.

Bezpodstawne są zarzuty i wnioski zażalenia, oparte bowiem zostały o błędne twierdzenie, że komornik zaniechał wystąpienia do towarzystw ubezpieczeniowych.

Nieistnienie wymagalnych wierzytelności dłużnika względem ubezpieczycieli uniemożliwiło egzekucję roszczeń w sposób określony przez skarżącą a nie złożyła ona dalszych wniosków i nie podjęła działań dla realizacji praw dłużnika z tytułu ubezpieczeń, komornik zaś nie był obowiązany działać z urzędu i dokonywać czynności przez skarżącą niewskazanych.

Postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do ustalenia majątku dłużnika, który mógłby służyć zaspokojeniu roszczeń skarżącej.

W tej sytuacji i wobec braku dalszych wniosków wierzycielki zasadnie komornik postępowanie egzekucyjne umorzył po myśli art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.

Oddalające skargę postanowienie sądu rejonowego odpowiada przeto prawu.

Dlatego orzec należało jak w sentencji z mocy art. 385 w związku z art. 397 § 2 i 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Tatarczyk SSO Gabriela Sobczyk